

Sygn. akt II W 457/16

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 03 października 2016 roku

Sąd Rejonowy w Belchatowie, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Bartosz Paszkiewicz

Protokolant: st. sekr. sąd. Renata Snopek

przy udziale oskarżyciela publicznego – st. asp. Eweliny Kaczyńskiej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 03 października 2016 roku

sprawy **R. F.** urodzonego (...) w Ł. syna J. i I.

obwinionego o to, że w dniu 29 kwietnia 2016 roku o godzinie 9:40, w miejscowości B., gm. D., woj. (...), na drodze publicznej kierując samochodem marki T. o nr rej. (...) w obszarze zabudowanym przekroczył dozwoloną prędkość o 56 km/h,

to jest o wykroczenie z art. 92a kw

orzeka

1. uznaje obwinionego **R. F.** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wypełniającego dyspozycję art. 92 a k.w. i za to na podstawie art. 92a kw wymierza mu karę grzywny w wysokości 700 (siedmiuset) złotych;
2. pobiera od obwinionego kwotę 70 (siedemdziesiąt) złotych tytułem opłaty oraz zasądza od niego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 50 (pięćdziesięciu) złotych z tytułu zwrotu wydatków.

Sygn. akt II W 457/16

UZASADNIENIE

W dniu 09.04.2016 r. w miejscowości B. służbę w zmotoryzowanym patrolu Policji pełnili funkcjonariusze R. S., S. O. i R. W..

W zakresie powierzonych funkcjonariuszom Policji zadań znajdowała się między innymi kwestia kontroli prędkości. Posługiwali się przy tym laserowym przyrządem do pomiaru prędkości pojazdów w ruchu drogowym o znaku fabrycznym (...)(...) i numerze fabrycznym (...), który spełniał wymagania określone w przepisach metrologicznych o przyrządach do pomiaru prędkości pojazdów, zaś jego legalizacja była ważna do dnia 30 listopada 2016 r.

Okolo godziny 09:40 w miejscowości B. R. S., przy użyciu laserowego miernika prędkości dokonał pomiaru prędkości pojazdu marki T. o nr rej. (...), którym kierował R. F.. Pomiar został dokonany na prostej drodze. Przed T. nie poruszały się żadne inne pojazdy. Po dokonaniu pomiaru okazało się, że kierujący samochodem marki T. poruszał się w obszarze zabudowanym z prędkością 106 km/h, przekraczając dozwoloną prędkość o 56 km/h. Funkcjonariusz wydał obwinionemu polecenie zatrzymania się, do którego kierujący się zastosował. Następnie funkcjonariusz okazał obwinionemu wynik pomiaru, czas zablokowania prędkości – 36 sekund oraz odległość z jakiej dokonał pomiaru - 280 metrów. R. S. zaproponował obwinionemu mandat w wysokości 400 zł i 10 pkt. karnych. Po wypisaniu mandatu obwiniony rozmyślił się i poprosił o skierowanie sprawy do Sądu. Obwinionemu zostało zatrzymane prawo jazdy.

(dowód: zeznania R. S. k. 38 odw, k.10, zeznania S. O. k. 38 odw-39, k. 8, notatka urzędowa k. 4, świadectwo legalizacji k. 6)

W toku postępowania obwiniony prawidłowo zawiadomiony o terminie nie stawili się na rozprawę. Obwiniony nie złożył również pisemnych wyjaśnień.

Sąd zważył, co następuje:

Zebrany w sprawie materiał dowodowy doprowadził Sąd do wniosku, iż obwiniony dopuścił się zarzucanego mu czynu.

Ustaleń faktycznych w sprawie Sąd dokonał zgodnie z zeznaniami funkcjonariuszy policji. Były one bowiem spójne, rzeczowe i wzajemnie ze sobą korespondowały. W świetle zgromadzonych i przeprowadzonych dowodów przyjąć należało, iż pomiar prędkości pojazdu obwinionego przy użyciu laserowego miernika wykonany był przez R. S. prawidłowo. Przeprowadzony został bowiem przy użyciu przyrządu, który posiadał ważne świadectwo legalizacji oraz przez funkcjonariusza, który odbył odpowiednie przeszkolenie i nie miał żadnych wątpliwości odnośnie poprawności wymienionej czynności. Poza tym, pomiar prędkości samochodu został dokonany na prostej drodze, w odpowiedniej odległości.

Mając na względzie dokonaną ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego i poczynione na jej podstawie ustalenia faktyczne, Sąd przyjął, że R. F. w dniu 29 kwietnia 2016 roku o godzinie 9:40, w miejscowości B., gm. D., woj. (...), na drodze publicznej kierując samochodem marki T. o nr rej. (...) w obszarze zabudowanym przekroczył dozwoloną prędkość o 56 km/h,

Opisane powyżej zachowanie obwinionego wypełniało dyspozycję wykroczenia określonego w art. 92a kw. Stosownie do treści art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997r. Prawo o ruchu drogowym (Dz.U.2012.1137) prędkość dopuszczalna pojazdu na obszarze zabudowanym w godzinach 05.00-23.00 wynosi 50 km/h. W związku z tym, R. F., poruszając się w terenie zabudowanym z prędkością 106 km/h niewątpliwie naruszył dyspozycję ww. przepisu. Tym samym dopuścił się wykroczenia z art. 92a kw.

Sąd wymierzył obwinionemu karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę, oceniając stopień społecznej szkodliwości czynu i biorąc pod uwagę cele kary w zakresie społecznego oddziaływania oraz cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma ona osiągnąć w stosunku do ukaranego biorąc pod uwagę w szczególności rodzaj i rozmiar szkody wyrządzonej wykroczeniem, stopień winy, pobudki, sposób działania, stosunek do pokrzywdzonego, jak również właściwości, warunki osobiste i majątkowe sprawcy, jego stosunki rodzinne, sposób życia przed popełnieniem i zachowanie się po popełnieniu wykroczenia. Na niekorzyść obwinionego Sąd poczytał uprzednią karalność za wykroczenia. W związku z tym Sąd wymierzył obwinionemu karę grzywny w kwocie 700 zł. Jest to kara adekwatna do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości czynu. Spełni swe cele w zakresie prewencji ogólnej jak i indywidualnej.

Sąd zasądził od obwinionego opłatę 70 zł opłaty oraz 50 złotych tytułem zwrotu wydatków uznając, że ich uiszczenie nie będzie nadmiernie uciążliwe.